

vlečku objavi, potem še-le pride vse drugo. Drži kravo za roge, ne za rep.

Nehote se spominjam nekega bogatega vinotrčca, ki je bil velik „mazač“ (pančar), kakor se je pozneje dognalo. Zgradivši si novo veliko klet s precejšnjimi žrtvami se še-le spomni nesreče, da je pozabil v bližini najprej najti dober studenec, ki bi mu dajal potrebno množino vode za njegove kletarske manipulacije. Ves nesrečen vzklikne, a prepozno: „Kako vendar se bojo moji zvesti odjemalci mogli privaditi tako hitro naravnemu vinu!“

Ravno tako važna, kakor je važna ustanovitev bodoče naše kmetijske šole za naša gospodarska stremeljenja v obče, bo imenovanje učnih strokovnih moči za šolo. Kandidatov se ne manjka, in ker je med njimi tudi par „rojenih pretežev“, bode volitev menda prav lahka; ali pa bode ta volitev za splošnost tudi srečna?

Dopisi.

Iz Hotinje vasi pri Mariboru. Malo, zelo malo se je čulo do zdaj iz Hotinje vasi in nje posestrime Orebove vasi! Kaj je bilo vzrok temu? Obe vasi ste spali spanje provičnega, ker tako je ukazal naš nekdanji vse-mogočni Peter, kateri pa zdaj sameva in se mu toži po nekdanjih zlatih časih. Vasi ste se iztrgali iz nemčurških okov ter dihati zdaj prosto veselo življenje, katero se posebno kaže v nedeljo popoldne, če ima kdo priliko obiskati Hotinjo vas. Zberejo se na trobente glas vrli orebovski in hotinjski fantje okrog nove lepe shrambe gasilnega orodja, vadijo se urno obračati in korakati, ter delajo na slovensko poveljevanje spretne vaje z novo brizgalno, ki so jo dobili ravno pred kratkim s pomočjo deželnega odbora v svoje roke. Spet zakliče trobente glas in isti korenjaki se okinčajo s tamburicami in slišijo se krasne slovenske in tudi hrvaške narodne pesmi, katere spremljajo celo s svojimi ubranimi glasovi. Tako se vrsti to narodno mladeniško življenje in starejši moške, ki so začetkom zmigavali z rameni, se čudijo zdaj temu preobratu in z zadovoljstvom gledajo na vrle fante, ki namesti popivanja in zapravljanja po krčmah si prihranijo marsikateri krajcar in se pri tem pošteno in veselo zabavajo.

Za danes naj še omenimo, da se bo vršila v nedeljo, dne 27. t. m. velika ljudska slavnost, pri kateri se bo nova brizgalna blagoslovila. Natančneje vzpored priobčimo prihodnjic.

„Kaj?“ se je zavzel mesar za mizo. „Prav nič nisem opazil, prav nič! Še to! Saj ima človek tako zadosti dela! Ljubite jo, kolikor jo hočete, jaz in nihče vam tega ne more braniti. — Pa kaj je meni vse to mar?“

„Dovolite, oprostite, cenjeni gospod! Gospod Kračar — prišel je odločilni trenutek mojega življenja, hm, mojega življenja.“

„Kaj pa želite pravzaprav?“ je vprašal iznenadeni mesar pisarja, ki je gugal v hudi zadregi.

„Gospod — odločilni trenutek mojega življenja in prosim vas za roko vaše gospodične hčerke!“ — Peroliznik se je oddehnal.

„Kaj?“ je zakričal Kračar, da se je snubač prestrašen umaknil par korakov nazaj. „Koliko pa imate plače?“

„Zdaj trideset goldinarjev na mesec“, je bil ponižni odgovor.

„In s tem hočete dobiti moje dekle? Lep zet, res! Z Bogom!“

Ubogi „dohtar“ sam ni vedel, kako je prišel vun. Zvečer pa je ves žalosten zopet potegnil v papir zavito večerjo po vrvi skozi okno navzgor in ginjen gledal za Paparelo, ki mu je ostala navzlic vsem zaprekam zvesta. Nocoj mu je bila podarila kos gnjati. Meso je bilo jako osoljeno. Obžalovanja vrednega „dohtarja“ jo mučila huda žeja in še hujša nesrečna ljubezen.

Oplotnica. (Občinske volitve) dne 31. julija so za Slovence nengodno izpadle, kakor je že znano, in smo le v drugem razredu zmagali s svojimi kandidati, dasiravno smo zanesljivo upali tudi v tretjem razredu prodreti, kakor smo že prej dvakrat, a ni se dalo in sicer iz raznih vzrokov. Prvi je že bil gotovo nezanesljivost naših volilcev, koji se ali doma ostali ali so celo z nasprotniki volili. To je storil župan ugovske občine Al. Leskovar, kateri je 8. febr. t. l. zatrjeval očitno v svoji biši, da je Slovenec in da so v njegovi občini sami Slovenci. Svojemu g. župniku se je drznil reči, naj se altarja drži in je bil zato od ptujske golazni pohvaljen kakor poštenjak od nog do glave, kar je zdaj očitno pokazal, ker je še druge pregovoril, da so naše najhujše nasprotnike volili. Kadar bomo same take Slovence imeli, bodo Nemci na naših grobovih smrtno pesem veselo peli, da jih zdaj v njih nakanah več ne motimo.

Drugi vzrok našega propada bil je pa tudi semenj, ki se je tisti dan obhajal v Konjicah in slavnost sv. birmе v Zrečah. Omahljivci so našli vzrok, da so šli na sejem ali k birmi s svojimi otroci. Pravi vzrok seveda to ni bil, ker volilci iz Slakove, koji spadajo pod zreški zvon, so toliko politično izobraženi, da so skoro do zadnjega moža prišli na volišče.

Poglavitni vzrok našega propada je bila grda agitacija naših nasprotnikov doma in po celem Pohorju. Razun policaja so še po trije in štirje hodili od hiše do hiše in so nevedne begali in motili z velikimi plačili, ki jih čakajo, ako župnikova stranka zmagaja. Spoznali so, da je nevarnost vojsko zgubiti, zato so dali v duhu ptujskega „Štajerca“ posebne lepake natisniti, in so tiste med drugo božjo službo dne 30. julija dali povsod v Oplotnici in drugih vaseh nabiti. Klicali so volilce na pomoč, kakor bi cela fara gorela in sicer s samo neresnico tako-le: „Častiti volilci občinskega odbora v Oplotnici! Ponedeljek 31. julija t. l. se bode v Oplotnici volitva v občinski odbor vršila. Volilci, odprite si pri tej priložnosti vaše oči in berite plačilne potrdile od davkarije, katere so pred kratkim došle od c. kr. namestnije in po katerih se razvidi, da ste vi organista plačali — in zdaj se še od Vas zopet zahteva plačilo. Kje je denar? In vse, kateri se moramo z velikim plačilom boriti — imenujejo naši klerikalci „nemčurje“. Nam pa ni tukaj za jezik (špraho), ampak za denarni klerikalni žakelj, v katerega se ne more nikoli dovolj denarja nasuti. Vzimate si izgled od Ugovčanov, kateri so svojemu župniku namignili, kam da sliši; — ne mislite, da kateri župnik tak drage stopinje zastonj naredi.

Oboje je šel gasit v gostilnico „K zlatemu lisjaku“. Tam je tiho čepel v prvi sobi in poslušal pogovor trških mogočnejšev v drugi, lepši sobi. Menili so se o godbi. Naenkrat se je Peroliznik zganil. Stari Kračar je namreč pravkar izjavil, da mu ni noben instrument — izrekel je mož to besedo: „štrment“ — tako zopern kakor flavta. „Dohtarju“ je pa šinila dobra misel v glavo.

Ze drugi teden je imel flavto, kupljeno na obroke. Kadar je prišel popoldne iz pisarnice domov, je vselej odprl okno in začel pisati na vse pretege. Učil se je vedno ene: „Al“ me boš kej rada „mela“...

To sviranje je bilo res strašansko, „dohtar“ je zavijal na grozovite načine. V bližini so tulili vsi psi, tiščeč rep med noge. V štiri-najstih dneh ni bilo čutiti nobene podgane več v tem kraju; preselile so se vse na drugi konec trga.

Oče Kračar so besneli od jeze. Od šestih do sedmih so morali poslušati strašno piskanje, prej niso mogli od doma. Zlasti jih je srdilo, ker je gonil „dohtar“ vedno eno in ker so oča sicer nosili res belo (mesarsko) suknjo, nikoli svoje žive dni pa ne „sabljiče prepašane, puške pa nabasane.“ Po pravici so torej sumili, da jih ima Peroliznik grdo za norca. Pikič, gospodar „dohtarjevega“ stanovanja pa je bil gluh. In njega niso mogli oča naprositi,

Naša stara župnijska cerkev, v kateri smo večidel vsi krščeni bili in kateri smo takorekoč vzrastli, se je po ukazu okrajnega glavarstva zapreti morala, ter bočejo menda z njo kaj enakega storiti, kakor s cerkvijo sv. Miklavža, katero je župnik podreti mislil. Tako bi se pa mogla ta nova „kot župnijska cerkev“ prevzeti in kaj nas potem pričaka, ve vsak od nas. Torej vsi volilci, kateri Vas davek zadene, pozor!“

Dva služabnika (delavca) stolarne, žid Jožef Kraus in Fr. Graf, sta lepake pribijala in g. Ed. Hafenrichter se je v kočiji peljal iz Oplotnice v Čadram se prepričati, če se je to zgodilo ali ne, med tem ko se niti na sv. dan v cerkev ne pripelja, dasiravno trdi, da je katoličan.

Resnica pa je, da ni ena beseda na tem oklicu resnična. Kakor se je v cerkvi omenilo faranom, je c. kr. okrajno glavarstvo 27. junija 1905 potrdilo, da je bila v Čadramu brnja za cerkovnika odkupljena, ne pa za orglarja, ker zadnja ni bila imenovana. Resnica je dalje, da je čadramski g. župnik od l. 1895 do 1899 novo krasno cerkev pozidal in za njeno stavbo vse svoje premoženje potrosil. Zadnja štiri leta postavil je še prav lepo novo župnišče na lastne stroške za 20.000 K. Ker se ni občina zavezala kaj plačati, se tudi po nobeni postavi k temu ne more siliti.

Med volitvijo bila sta najhujša naša nasprotnika za reditelja zunaj postavljena. F. Jonke starejši in A. Obril sta z drugimi zaničevala naše volilce, zadnji še g. župnika. Našim volilcem se je pa žugalo z zaporom, ako so kaj govorili. Z nasprotniki je zopet volil nadučitelj A. Brumen. Pri takih nezasišanih in nepostavnih agitacijah smo dobili 86 glasov, nasprotniki pa nad sto. Slovenci smo pritožbo vložili, ker to menda vendar ni postavno, z očitno neresnico zmagati.

Iz galuške občine pri Sv. Juriju ob Ščavnici. (Kako mogočni Matjašič volitve razpisuje?) Kakor povsod pri nas, je Bračkovcem tudi v galuški občini odklenkalo. To je Matjašič, dozdanji „rihtar“ v Kutincih dobro čutil. Postajalo ga je strah. V strahu pa človek marsikatero nerodno napravi. Tako se je tudi Matjašiču primerilo. Hotel je napraviti volitve čisto na tihem. Najprej je trosil okoli glas, da bodo volitve še le oktobra, a nihče ni verjel. Da, imajo pač drugi tudi nekaj v glavi! Volitve so torej morale biti dne 3. t. mes. Kaj napraviti, da bi narodni volilci ne prišli? Na čisto majhnem listeku je v drobni pisavi razpisal volitve ter ga dal nabiti na neki koči. Eden izmed narodnih volilcev je pa le izvohal ta list. Gre ga

da bi prepovedal „dohtarju“ piskanje ali od povedal sobo, ker so bili že dolgo z njim navskriž.

Dober mesec so prenašali oča Kračar prej neznane muke. Nekega dne pa so srečali „dohtarja“ pod trgom.

„Kaj vam dam, če nehati ongoviti na tisto peklensko piščalko?“ so ga ustavili.

„Gospodično hčerko!“

Jezno so se obrnili in odšli. Peroliznik pa je ongovil „štrment“ odslej še buje kakor prej. Naposled je to le preveč presedalo trpinčenemu mesarju.

„Veste kaj, gospod Peroliznik!“ so dejali nekega popoldne pisarju. „Pa naj bo vaša moja hči! Samo z dvema pogojema! Ongaviti ne smete nikoli več na flavto in pomagati morate pri mesarji! S pisarji ni nič.“

Še tisto uro sta pila bratovščino.

Peroliznik je vzel Paparelo in se popolnoma posvetil novemu poklicu. Po Kračarjevi smrti je prevzel vse za njim. Flavte pa ni nič več „ongavil“, ker se je bil v par letih neverjetno zredil in se je njegova žena bala, da ne bi počil sredi svojega piskanja. In kakor očetu Kračarju, tako sta tudi Perolizniku v v miru in zadovoljnosti čimdalje bolj rastla trebuh in ugled.

brat. A list je bil tako visoko, da si je moral „tragle“ pristaviti. Vrhutega je bil list za drogom, čez katerega je bila obešena široka vreča, da bi pač nihče v pamet ne vzel razpisa volitev. Pa Štajerčevci imajo smolo. Z vrečo so hoteli narodne volilce speljati na led, pa so zdaj sami v vreči, kajti premagani so v 2. in 3. razredu; le v 1. razredu so si priborili večino s tem, da so dva volilca potisnili nazaj ali črtali iz 1. razreda, in da sta Knez in Lasbaher iz Rinkovec postala izdajalca slovenske stvari. Oča Wratshko je seveda moral priti. Pravijo pa, da je celo pot muvil ter da je hitro pete odkuril od Slanovke, in da pa do noči tam sedi. Da, orehovski prerok, tvoji dnevi so štet!

Iz Mute. Prav vesel dogodek smo doživeli na Muti dne 6. t. m., kakoršnega se še ne spominjamo tukaj. G. Ivan Petkovič, rojen protestant iz Sobotice v Medžimurju, je tukaj že blizu štiri leta kot pek. Tu in tam se mu je ponudila priložnost priti k sv. maši in pridigi kakor tudi h krščanskemu nauku. Iz tega pa se mu je vzbudila želja, postati deležen milosti, katere sv. katoliška cerkev deli. Ta svoj namen je razkril našemu gosp. župniku, ki so ga z veseljem sprejeli v trdopolni pouk. Ker so taki slučaji redki, posebno v dandanašnji dobi, ko si že vsak malo učen hoče vero po svoje tolmачiti, bila je naša župna cerkev natlačena. Prav slovesno je bil sprejet. V pridigi so nam preč. gosp. župnik razložili prav temeljito razloček katolicizma in protestantizma, odkod kateri izhaja in odkodaj obstoji. Bil je tudi krščen, ker se ne ve, ali je bil že prej pravilno, in pod prisego je obljubil, da hoče po sv. veri živeti in umreti. Kako ganljivo je bilo videti moža, ki je v najboljši dobi in se iz prepričanja odločil v okrilje sv. katoliške cerkve. Upam tudi, da bo vzgled marsikateremu rojenemu pa mlačnemu kristjanu.

Iz Laškega trga. (Posilinemški tajnik. — Izlet.) Z veseljem jo pač vsak Slovenec sprejel poročilo, da je prešla občina Sv. Krištofa v slovenske roke. Da je odbor delaven in vnet za narodno stvar, kaže tudi že več činov. Je li pa tudi potrebno, da imate še vedno narodnega odpadnika v svoji pisarni? Vi, slovenski kmetje, služite s svojimi žulji denar, s katerim plačujete svojega tajnika, a ta, mesto da bi vam bil hvaležen, mesto, da bi se kazal udanega ljudstvu, ki ga redi, ali da bi se vsaj nepristransko vedel, mesto vsega tega pa vleče z nasprotniki svojih kruhodajalcev. Ni dovolj, da ta človek s slovenskim denarjem le nemčurske bisage polni, ne, tudi pri vsaki hajlovski stvari hoče biti zraven, se šopiri kakor sraka s pavovim perjem z „Südmarkovimi“ užgalicami itd. itd. Slovenci sicer nismo taki, da bi komu zavidali košček kruha, a vreden ga mora biti, kdor ga uživa! Da bi pa ravno mi Slovenci morali gojiti sovražnika na lastnih prsih in z lastno krvjo, bilo bi pa vendar že preveč!

V slovenski občini delujte na to, da ne boste podpirali s svojim denarjem nasprotnikov, ampak da pride slovenski denar zopet v slovenske roke! Gledati morate na to, da je vaš tajnik zares zaveden narodnjak, ne pa slepo orodje v rokah tržkega župana in pa njegovih borih pristašev!

V nedeljo, dne 6. avgusta t. l. naredil je pevski zbor našega „Bralnega društva“ izlet v prijazno okolico Sv. Lenarta nad Laškim. Vkljub dežju, ki nas je malo zakasnil, bilo je število pevcev in prijateljev slovenske pesmi prav lepo. Pot je bila prav prijetna in sveži zrak je prav oživljal vplival na nas izletnike. Koj pri prihodu v Sv. Lenart nas je pogostil tamošnji g. župnik z zlato kapljico; pevci so zapeli več komadov milih slovenskih pesmi in burni živijo klici so jim odmevali v priznanje. Posebno lepo je bilo videti naše kmetško ljudstvo, ki je z nekakim očaranjem poslušalo to lepo petje, ki se je razlegalo daleč čez hrib in dol. Škoda, da nam je čas v prijateljski družbi tako hitro potekel in treba se je bilo ločiti.

Vi pa, udje bralnega društva in zlasti

gg. pevci, bodite ponosni na Vaš uspeh. Dal Bog, da bi ta začetek narodnega delovanja v laški okolici vrlo procvital in se spremenil v orjaško drevo, ki naj kljubuje vsem viharjem, v svoji senci pa naj zbira in goji vse vrle slovenske sinove k skupnemu delovanju za mili naš narod! Resnicoljub.

Dol — Hrastnik. (Društveno življenje.) V predzadnji št. „Slov. Gospodarja“ je nek dopisatelj zapel tužno žalostinko na dozdnevno grobu bojda razpadlega gasilnega društva. Pravim: na dozdnevno grobu, zakaj gasilno društvo ni razpadlo. Če v kakem društvu odstopi odbor, še ono ne razpade, ampak njegovo delovanje se prekine do izvolitve novega odbora in dopisatelju v tolažbo bodi rečeno, da se je dne 6. t. m. izvolil v gasilnem društvu že novi odbor, in da je društvo pričelo svoje delovanje. Ne omenjal bi sicer tega, če bi tudi nemški listi ne povzeli one neresnične vesti. Tako pa je naenkrat zašumelo po celnem tevtonskem gozdu radostno tulenje, češ: Raduj se, ljuba Germanija! Na Dolu poka! „Spricenca“ je suha! Vse gre v nič! Heil und Sieg! — Pa, ne boš kaše pihal! Včasih pri nas res poka, pa ne v narodnih društvih, ampak iz topičev na Javorju ob slovesnih prilikah. Da pa brizgalnica ne bo suha, bo skrbel že novi odbor, ki se je sestavil tako-le: g. učitelj J. Roš, načelnik; paznik Janez Kavzer, njegov namestnik; Marko Šentjure, vodja plezalev; Ant. Štefanič, vodja brizgalničarjev; Franc Laznik, orodjar; župan Franc Peklar, blagajničar.

V Hrastniku pa se snuje prepotrebno društvo: „Slovensko delavsko podporno društvo“. Pravila so že sestavljena in predložena. Zapeljani in varani rudarji, ki so bili dosedaj v socialdemokratskem taboru, so spoznali, da tam nimajo srca za njihovo bēdo in žalostno stanje, ampak samo za svoj lastni žep. Le vedno plačevati, za časa nesreče pa ničesar dobiti, to ni pravično in to je odprlo oči tudi dosedaj največjim socialdemokratom, da so izstopili iz njihove zveze. In tako je prav! Pustite rudečkarje in njih voditelje, ki s sorovo silo hočejo zatreti vse, ki ne trobijo v njih rog in ne polnijo njihovega žepa! Na svidenje!

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Osebnosti. V Celje je prestavljen davčni oficijal Maks Košer iz Lierena.

Poročil se je dne 2. t. mes. v Gradcu okrajni komisar dr. Rudolf Brešar v Celju z gđe. Ivanka Baltinester, hčerko graškega notarja.

Poroka. G. Emilij Križman, obče priljubljen učitelj, organist in skrben tajnik gospodarskega in bralnega društva na Planini, se je dne 8. avgusta poročil z gospodično Jadvigo Kukovič. Srčno častitamo vsi planinski prijatelji in znanci!

S šole. Naslov „c. kr. profesor“ se je podelil učiteljema na c. kr. gimnaziji v Celju g. dr. Antonu Dolar in dr. Francu Lexter sta oba stalno nastavljeni. Štirirazredna ljudska šola v Vidmu se razširi v petrazredno. Nastavljeni so: za meščanskega učitelja v Celju Alfred Wendler, učitelj v Trstu; za nadučitelja v Halbenrainu Engelbert Hinterholzer, nadučitelj v Brežicah, za nadučitelja pri Sv. Križu pri Slatini tamošnji učitelj g. Ivan Kit, za nadučitelja v Št. Ožbaldu ob Dravi g. Mihael Slemenšek, učitelj v Legnu; za šolskega vodjo pri Sv. Jerneju nad Muto g. Mat. Rajh, učitelj v Žusmu; za stalnega učitelja oziroma učiteljico so nastavljeni sledeči gg. in gđe: v Nemškem Lonču Franc Nehutnig, učitelj v Konjicah; v Št. Petru pri Mariboru Rudolf Mencin, učitelj v Št. Ilju pod Turjakom; v Čadramu Rudolf Pleškovič, učitelj v Šmartnem pri Litiji; v Dobovi Ludovik Potočnik, učitelj v Idriji; v Laporju Avgust Kopriva, tamošnji začasni učitelj; v Leiterspergu-Karčovin

Antonija Stupca, učiteljica pri Sv. Marku blizu Ptuj; na nemški šoli v Brežicah Viljemina Burian, učiteljica na tamošnji utrakvistični šoli; pri Sv. Trojici v Slov. gor. Henrijeta Verlič, učiteljica v Podčetrtku; v Poljčanah Jožefa Maisel, učiteljica v Rinfniku; v Studencih pri Mariboru Štefanija Sieberer, tamošnja supletinija; v Slivnici Terezija Zevnik, učiteljica v Laporju; v Laporju Milena Pavlič, učiteljica v Črešnoveu. Za okrajnega pomožnega učitelja za mariborski okraj je imenovan g. Konrad Šel, učitelj pri St. Lovrencu nad Mariborom. Dovoljenje za ženitev je dobila gđna Milena Pavlič, učiteljica v Laporju. — Cesar je potrdil zakon dežele Štajerske, s katerim dobe učno usposobljene učiteljice ženskih ročnih del pokojnino. — Gđe. Koschell, učiteljica v Zrečah, odpovedala se je službi. Šola-trirazrednica v Zrečah se razširi v štirirazrednico. — V Konjicah bodo na dosedaj nadžupnijski njivi, ob potu od cerkve na pokopališče postavili novo poslopje za okoliško šolo. — Na Stranica h so k šoli prislonili lično hišo za bivališče nadučitelju.

Mariborske novice. Trgovski vajenec H. Schunko in 13 letni R. Mesaritsch sta se dne 1. avg. na Sofijnem trgu stepla. Pri tem je Mesaritsch zabodel svojega nasprotnika z nožem v hrbet. Težko ranjenega so prepeljali v bolnišnico. Fant je hodil v nemško šolo! — Dne 3. t. m. zjutraj so zapazili na stroju pri brzovlaku, ki pride opolnoči v Maribor, krvava kolesa. Ko se je odredila preiskava tira, našli so nedaleč pred dravskim mostom grozno razmesarjeno moško truplo. Glava je bila popolnoma zmečkana, roka odrezana, leva noga čisto zlomljena, desna pa popolnoma zmečkana. Vlak je vlekel truplo kakih 60 metrov seboj kakor je kazal sled krvi. Po kratkem poizvedovanju so zvedli za ime samomorilca. Bil je Franc Krois, litograf pri okrožnem sodišču v Mariboru. Kaj ga je gnalo v smrt, se ne ve, ker je bil mož vedno trezen in priden ter šele nekaj let oženjen. Otrok ne zapusti nobenih. — Na Koroški cesti št. 52 na dvorišču so se igrali otroci z nekim vozičkom, ki se je prevrgel ter padel na osemletno deklico Ano Falešini ter ji zlomil nogo. Deklece so prepeljali v bolnišnico. — Hotel „pri zamoren“ je kupil neki gostilničar Gustav Jank iz Linca za 220.000 kron. — Za uradnega vodjo imenovani dr. Schiner iz Gradca nastopi službo v začetku oktobra. — Te dni je marširal topničarski polk št. 3 skozi Spodnje Štajersko k strelnim vajam v Krško. Dne 4. t. m. so bili topničarji v Mariboru. — V petek, dne 4. t. m. se je hotel v mestnem vrtu na neko drevo obesiti Mih. Habersak, poštni sluga v pokoju. Ko je privezoval vrvice na drevo, se je začelo gibati, kar je pa opazil vrtni paznik, ki je šel gledat, kaj se tu godi. Z nekim delavcem in policajem je komaj spravil Habersaka domu, ki se je krčevito oprijel drevesa. Pripeljali so ga domu, kjer ga je žena že pogrešala in ga v strahu iskala. Možno se že dalje časa meša. — Postrežček šte. 8. Blaž Habianič se je obesil dne 6. t. m. v Leiterspergu. — Hlapec pri Schlesingerju Anton Tement je padel dne 5. t. m. pri lesnem skladišču ob Dravi na tla zadet od solnčarice. Prepeljali so ga v bolnišnico, kjer je čez nekaj minut umrl.

Hoče pri Mariboru. Pri nas smo imeli v sredo, dne 2. t. m. zjutraj velik ogenj. Zgorelo je gospodarsko poslopje posestnika Kučera. Tudi vse spravljene pridelke je vničil ogenj. Požarne brambe grofa Nugent, kateri je poveljeval grof sam, potem iz Razvanja in Radvanja so po trdopolnem delu omejile ogenj, da se niso vnela sosedna poslopja.

Iz Slivnice pri Mariboru. Tu imamo tako slabo ceste, da mi je kobila na sredi ceste do trebuha v blato padla in smo jo komaj s pomočjo deset mož izvlekli. Pri tem se je poškodovala in imam veliko škodo. Ali res ni nobene oblasti več, ki bi ti za ceste zaničerni občini zaukazala in jo prisilila, da že vendar enkrat cesto po Radizelu popravi. Naši

brat. A list je bil tako visoko, da si je moral „tragle“ pristaviti. Vrhutega je bil list za drogom, čez katerega je bila obešena široka vreča, da bi pač nihče v pamet ne vzel razpisa volitev. Pa Štajerčevci imajo smolo. Z vrečo so hoteli narodne volilce speljati na led, pa so zdaj sami v vreči, kajti premagani so v 2. in 3. razredu; le v 1. razredu so si priborili večino s tem, da so dva volilca potisnili nazaj ali črtali iz 1. razreda, in da sta Knez in Lasbaher iz Rinkovec postala izdajalca slovenske stvari. Oča Wratshko je seveda moral priti. Pravijo pa, da je celo pot muvil ter da je hitro pete odkuril od Slanovke, in da pa do noči tam sedi. Da, orehovski prerok, tvoji dnevi so štet!

Iz Mute. Prav vesel dogodek smo doživeli na Muti dne 6. t. m., kakoršnega se še ne spominjamo tukaj. G. Ivan Petkovič, rojen protestant iz Sobotice v Medžimurju, je tukaj že blizu štiri leta kot pek. Tu in tam se mu je ponudila priložnost priti k sv. maši in pridigi kakor tudi h krščanskemu nauku. Iz tega pa se mu je vzbudila želja, postati deležen mlosti, katere sv. katoliška cerkev deli. Ta svoj namen je razkril našemu gosp. župniku, ki so ga z veseljem sprejeli v trudopolni pouk. Ker so taki slučaji redki, posebno v dandanašnji dobi, ko si že vsak malo učen hoče vero po svoje tolačiti, bila je naša župna cerkev natlačena. Prav slovesno je bil sprejet. V pridigi so nam preč. gosp. župnik razložili prav temeljito razloček katolicizma in protestantizma, odkod kateri izhaja in odkodaj obstoji. Bil je tudi krščen, ker se ne ve, ali je bil že prej pravilno, in pod prisego je obljubil, da hoče po sv. veri živeti in umreti. Kako ganljivo je bilo videti moža, ki je v najboljši dobi in se iz prepričanja odločil v okrilje sv. katoliške cerkve. Upam tudi, da bo vzgled marsikateremu rojenemu pa mlačnemu kristjanu.

Iz Laškega trga. (Posilinemški tajnik. — Izlet.) Z veseljem jo pač vsak Slovenec sprejel poročilo, da je prešla občina Sv. Krištofa v slovenske roke. Da je odbor delaven in vnet za narodno stvar, kaže tudi že več činov. Je li pa tudi potrebno, da imate še vedno narodnega odpadnika v svoji pisarni? Vi, slovenski kmetje, služite s svojimi žulji denar, s katerim plačujete svojega tajnika, a ta, mesto da bi vam bil hvaležen, mesto, da bi se kazal udanega ljudstvu, ki ga redi, ali da bi se vsaj nepristransko vedel, mesto vsega tega pa vleče z nasprotniki svojih kruhodajalcev. Ni dovolj, da ta človek s slovenskim denarjem le nemčurske bisage polni, ne, tudi pri vsaki hajlovski stvari hoče biti zraven, se šopiri kakor sraka s pavovim perjem z „Südmarkovimi“ užgalicami itd. itd. Slovenci sicer nismo taki, da bi komu zavidali košček kruha, a vreden ga mora biti, kdor ga uživa! Da bi pa ravno mi Slovenci morali gojiti sovražnika na lastnih prsih in z lastno krvjo, bilo bi pa vendar že preveč!

V slovenski občini delujte na to, da ne boste podpirali s svojim denarjem nasprotnikov, ampak da pride slovenski denar zopet v slovenske roke! Gledati morate na to, da je vaš tajnik zares zaveden narodnjak, ne pa slepo orodje v rokah tržkega župana in pa njegovih borih pristašev!

V nedeljo, dne 6. avgusta t. l. naredil je pevski zbor našega „Bralnega društva“ izlet v prijazno okolico Sv. Lenarta nad Laškim. Vkljub dežju, ki nas je malo zakasnil, bilo je število pevcev in prijateljev slovenske pesmi prav lepo. Pot je bila prav prijetna in sveži zrak je prav oživljal vplival na nas izletnike. Koj pri prihodu v Sv. Lenart nas je pogostil tamošnji g. župnik z zlato kapljico; pevci so zapeli več komadov milih slovenskih pesmi in burni živijo klici so jim odmevali v priznanje. Posebno lepo je bilo videti naše kmetško ljudstvo, ki je z nekakim očaranjem poslušalo to lepo petje, ki se je razlegalo daleč čez hrib in dol. Škoda, da nam je čas v prijateljski družbi tako hitro potekel in treba se je bilo ločiti.

Vi pa, udje bralnega društva in zlasti

gg. pevci, bodite ponosni na Vaš uspeh. Dal Bog, da bi ta začetek narodnega delovanja v laški okolici vrlo procvital in se spremenil v orjaško drevo, ki naj kljubuje vsem viharjem, v svoji senci pa naj zbira in goji vse vrle slovenske sinove k skupnemu delovanju za mili naš narod! Resnicoljub.

Dol — Hrastnik. (Društveno življenje.) V predzadnji št. „Slov. Gospodarja“ je nek dopisatelj zapel tužno žalostinko na dozdnevno grobu bojda razpadlega gasilnega društva. Pravim: na dozdnevno grobu, zakaj gasilno društvo ni razpadlo. Če v kakem društvu odstopi odbor, še ono ne razpade, ampak njegovo delovanje se prekine do izvolitve novega odbora in dopisatelju v tolažbo bodi rečeno, da se je dne 6. t. m. izvolil v gasilnem društvu že novi odbor, in da je društvo pričelo svoje delovanje. Ne omenjal bi sicer tega, če bi tudi nemški listi ne povzeli one neresnične vesti. Tako pa je naenkrat zašumelo po celnem tevtonskem gozdu radostno tulenje, češ: Raduj se, ljuba Germanija! Na Dolu poka! „Spricenca“ je suha! Vse gre v nič! Heil und Sieg! — Pa, ne boš kaše pihal! Včasih pri nas res poka, pa ne v narodnih društvih, ampak iz topičev na Javorju ob slovesnih prilikah. Da pa brizgalnica ne bo suha, bo skrbel že novi odbor, ki se je sestavil tako-le: g. učitelj J. Roš, načelnik; paznik Janez Kavzer, njegov namestnik; Marko Šentjure, vodja plezalev; Ant. Štefanič, vodja brizgalničarjev; Franc Laznik, orodjar; župan Franc Peklar, blagajničar.

V Hrastniku pa se snuje prepotrebno društvo: „Slovensko delavsko podporno društvo“. Pravila so že sestavljena in predložena. Zapeljani in varani rudarji, ki so bili dosedaj v socialdemokratskem taboru, so spoznali, da tam nimajo srca za njihovo bēdo in žalostno stanje, ampak samo za svoj lastni žep. Le vedno plačevati, za časa nesreče pa ničesar dobiti, to ni pravično in to je odprlo oči tudi dosedaj največjim socialdemokratom, da so izstopili iz njihove zveze. In tako je prav! Pustite rudečkarje in njih voditelje, ki s sorovo silo hočejo zatreti vse, ki ne trobijo v njih rog in ne polnijo njihovega žepa! Na svidenje!

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Osebnosti. V Celje je prestavljen davčni oficijal Maks Košer iz Lierena.

Poročil se je dne 2. t. mes. v Gradcu okrajni komisar dr. Rudolf Brešar v Celju z gđe. Ivanka Baltinester, hčerko graškega notarja.

Poroka. G. Emilij Križman, obče priljubljen učitelj, organist in skrben tajnik gospodarskega in bralnega društva na Planini, se je dne 8. avgusta poročil z gospodično Jadvigo Kukovič. Srčno častitamo vsi planinski prijatelji in znanci!

S šole. Naslov „c. kr. profesor“ se je podelil učiteljskemu na c. kr. gimnaziji v Celju g. dr. Antonu Dolar in dr. Francu Lexter sta oba stalno nastavljena. Štirirazredna ljudska šola v Vidmu se razširi v petrazredno. Nastavljeni so: za meščanskega učitelja v Celju Alfred Wendler, učitelj v Trstu; za nadučitelja v Halbenrainu Engelbert Hinterholzer, nadučitelj v Brežicah, za nadučitelja pri Sv. Križu pri Slatini tamošnji učitelj g. Ivan Kit, za nadučitelja v Št. Ožbaldu ob Dravi g. Mihael Slemenšek, učitelj v Legnu; za šolskega vodjo pri Sv. Jerneju nad Muto g. Mat. Rajh, učitelj v Žusmu; za stalnega učitelja oziroma učiteljico so nastavljeni sledeči gg. in gđe: v Nemškem Loncu Franc Nehutnig, učitelj v Konjicah; v Št. Petru pri Mariboru Rudolf Mencin, učitelj v Št. Ilju pod Turjakom; v Čadramu Rudolf Pleškovič, učitelj v Šmartnem pri Litiji; v Dobovi Ludovik Potočnik, učitelj v Idriji; v Laporju Avgust Kopriva, tamošnji začasni učitelj; v Leiterspergu-Karčovin

Antonija Stupca, učiteljica pri Sv. Marku blizu Ptuja; na nemški šoli v Brežicah Viljemina Burian, učiteljica na tamošnji utrakvistični šoli; pri Sv. Trojici v Slov. gor. Henrijeta Verlič, učiteljica v Podčetrtku; v Poljčanah Jožefa Maisel, učiteljica v Rinfiku; v Studencih pri Mariboru Štefanija Sieberer, tamošnja supletinija; v Slivnici Terezija Zevnik, učiteljica v Laporju; v Laporju Milena Pavlič, učiteljica v Črešnoveu. Za okrajnega pomožnega učitelja za mariborski okraj je imenovan g. Konrad Šel, učitelj pri St. Lovrencu nad Mariborom. Dovoljenje za ženitev je dobila gđna Milena Pavlič, učiteljica v Laporju. — Cesar je potrdil zakon dežele Štajerske, s katerim dobe učno usposobljene učiteljice ženskih ročnih del pokojnino. — Gdč. Koschell, učiteljica v Zrečah, odpovedala se je službi. Šola-trirazrednica v Zrečah se razširi v štirirazrednico. — V Konjicah bodo na dosedaj nadžupnijski njivi, ob potu od cerkve na pokopališče postavili novo poslopje za okoliško šolo. — Na Stranica h so k šoli prislonili lično hišo za bivališče nadučitelju.

Mariborske novice. Trgovski vajenec H. Schunko in 13 letni R. Mesaritsch sta se dne 1. avg. na Sofijem trgu stepla. Pri tem je Mesaritsch zabodel svojega nasprotnika z nožem v hrbet. Težko ranjenega so prepeljali v bolnišnico. Fant je hodil v nemško šolo! — Dne 3. t. m. zjutraj so zapazili na stroju pri brzovlaku, ki pride opolnoči v Maribor, krvava kolesa. Ko se je odredila preiskava tira, našli so nedaleč pred dravskim mostom grozno razmesarjeno moško truplo. Glava je bila popolnoma zmečkana, roka odrezana, leva noga čisto zlomljena, desna pa popolnoma zmečkana. Vlak je vlekel truplo kakih 60 metrov seboj kakor je kazal sled krvi. Po kratkem poizvedovanju so zvedli za ime samomorilca. Bil je Franc Krois, litograf pri okrožnem sodišču v Mariboru. Kaj ga je gnalo v smrt, se ne ve, ker je bil mož vedno trezen in priden ter šele nekaj let oženjen. Otrok ne zapusti nobenih. — Na Koroški cesti št. 52 na dvorišču so se igrali otroci z nekim vozičkom, ki se je prevrgel ter padel na osemletno deklico Ano Falešini ter ji zlomil nogo. Deklece so prepeljali v bolnišnico. — Hotel „pri zamoren“ je kupil neki gostilničar Gustav Jank iz Linca za 220.000 kron. — Za uradnega vodjo imenovani dr. Schiner iz Gradca nastopi službo v začetku oktobra. — Te dni je marširal topničarski polk št. 3 skozi Spodnje Štajersko k strelnim vajam v Krško. Dne 4. t. m. so bili topničarji v Mariboru. — V petek, dne 4. t. m. se je hotel v mestnem vrtu na neko drevo obesiti Mih. Habersak, poštni sluga v pokojju. Ko je privezoval vrvice na drevo, se je začelo gibati, kar je pa opazil vrtni paznik, ki je šel gledat, kaj se tu godi. Z nekim delavcem in policajem je komaj spravil Habersaka domu, ki se je krčevito oprijel drevesa. Pripeljali so ga domu, kjer ga je žena že pogrešala in ga v strahu iskala. Možno se že dalje časa meša. — Postrežček šte. 8. Blaž Habianič se je obesil dne 6. t. m. v Leiterspergu. — Hlapec pri Schlesingerju Anton Tement je padel dne 5. t. m. pri lesnem skladišču ob Dravi na tla zadet od solnčarice. Prepeljali so ga v bolnišnico, kjer je čez nekaj minut umrl.

Hoče pri Mariboru. Pri nas smo imeli v sredo, dne 2. t. m. zjutraj velik ogenj. Zgorelo je gospodarsko poslopje posestnika Kučera. Tudi vse spravljene pridelke je vničil ogenj. Požarne brambe grofa Nugent, kateri je poveljeval grof sam, potem iz Razvanja in Radvanja so po trudapolnem delu omejile ogenj, da se niso vnela sosedna poslopja.

Iz Slivnice pri Mariboru. Tu imamo tako slabo ceste, da mi je kobila na sredi ceste do trebuha v blato padla in smo jo komaj s pomočjo deset mož izvlekli. Pri tem se je poškodovala in imam veliko škodo. Ali res ni nobene oblasti več, ki bi ti za ceste zanižni občini zaukazala in jo prisilila, da že vendar enkrat cesto po Radizelu popravi. Naši

občinski očetje so le za nemčurstvo grozno vneti in vodja Peter, ljubljenez giftne krote, vse oblastno komandira, blagor občine pa umira.

Pri sodniji. Nesrečno ponočevanje je spravilo že marsikatero fanta v lukno. Tudi 19 letni kočarski sin Ljudevit Kuri iz Smoline je pri ponočevanju dne 1. junija t. l. v Slavšini iz ljubosumnosti zabodel z nožem Alojzija Strajnsaka ter ga lahko poškodoval. Pri obravnavi dne 3. t. je bil obsojen na osem mesecev težke ječe. — Na deset kron globe je bila obsojena kuharica Ana Podveršnik iz Gornje Polskave, ker je pustila psa svoje gospodinje na prosto brez nagobčnika, ko je bil napovedan pasji kontumac, čeravno ji je gospodinja zapovedala, naj ne pusti psa iz hiše. — Zaradi tatvine sta bila obsojena 25 letni Anton Neubauer in 15 letni Anton Baranja, oba blapea v Sejanjih, prvi na šest mesecev, drugi na tri mesece ječe. Neubauer je bil že dvakrat radi tatvine kaznovan in je zapeljal Baranja, ker mu je prigovarjal, naj vzame svojemu gospodarju, kar le more. Vsled tega je ukrad Baranja en samokres in denarja okoli 60 K. Neubauer prizna samo, da je ukradel svojemu gospodarju za 1 K 20 v jaje. — Dne 30. aprila t. l. zvečer sta Janez Kolar in Jožef Verdinek pila v gostilni Franceta Jane v Gortini. Ko je krčmarjev sin hotel miriti nekega krojača in čevljarja, ki sta se spoprijela, napadla sta oba krčmarjevega sina ter mu pri prepiru raztrgala sukno in verižico. Navzoči gosti so nato oba vrgli iz hiše. To ju je pa hudo razjezilo. Kolar se je zunaj oborožil z nožem, Verdinek pa s kolom. Nato sta oba odšla nazaj v gostilno, kjer sta pa bila le malo časa, kajti zopet sta bila postavljena pred duri. Pri tem sva ju je kresnil Verdinek s svojim kolom Filipa Skutnik po laktu ter ga lahko poškodoval. Razjarjena sta potem oba obdolžena čakala zunaj pred vratmi ter vsakega gosta, ki je prišel iz hiše, napadla. Tako sta lahko poškodovala Filipa Skutnik in Ožbalda Visočnik. Kolar je dobil eno leto, Verdinek pa šest mesecev ječe. — Zaradi konkurza je bil obsojen trgovec Franc Lebitsch iz Mariburga na šest tednov ostrega zavora. Kot glavni in tehtni vzrok svoje krive je navedel obsojeni, da niso mogli k njemu kupovat bogati pohorski kmetje, ker je mariberski most voda odnesla. — Štiri mesece težke ječe je dobil 24 letni France Šanc, posestniški sin v Vuzenici, ker je proti dekli Kristini Požarnik krivo pričal. — Zaradi nenravnosti je bil obsojen 20 letni Lovrenc Lunežnik, pastir v Smrečni, na tri mesece težke ječe.

Vihar. V nedeljo, dne 6. t. m. je v Pamečah divjal grozen vihar, ki je povzročil nedogledno škodo. Največ so trpela poslopja, kope žita in drevesa. Gospodarsko poslopje posestnika A. Radšel je popolnoma brez strehe, druge strehe so podobne rešetu, drevesa polomljena križem ležijo, ljudje pa žalostnim srcem drug drugemu po tožujejo svojo nesrečo.

Nevihita. Iz Brežic se piše: 3. t. m. je divjal pri nas grozovit vihar, ki nam je uničil vse. Sadno dreve je prazno in kar je še ostalo, je ugonobila silna vročina. Poljski pridelki bodo tako pičli, da še za dom ne bo kaj. Zlasti pa so vinogradi poškodovani. Nekateri so čisto suhi, grozdje je črno in nerazvito. Pričakovati nam je prav neznosnih časov. — Od Sv. Jurija ob Ščavnici se nam piše: Dne 6. t. m. popoldne je šla strašna nevihta čez naše kraje. Hvala Bogu, toče ni bilo, a vihar je precej dreves polomil ter napravil škode na poslopih. Ravno med naukom je treščilo v zvonik. Nesreče druge ni bilo, nego da jih je nekaj omamljenih popadalo, ki so se pa hitro sčutili. Po kratkem razburjenju je nastal mir v cerkvi. — Iz Oplotnice se nam poroča: Slavkova in Brezje, ti dve okolici spadata v področje občine Oplotnica. Ondi je dne 22. julija neusmiljeno klestila toča. C. kr. okrajno glavarstvo v Konjicah je povzročilo cenitev

škode v svrhu odpisa zemljiškega davka. Nam se dološila pritožba, da so dotični cenilci „škodo“ cenili baje tam, koder je ni, končali so pa pod nekim drevesom „pri Sparavcu“, a dalje po Brezju in v Slavkovo niso prišli. Oškodovanci si zadevo razlagajo tako, da se „Oplotničani“ hočejo nad ponesrečenci maščevati, ker kot pošteni in značajni možje ne marajo pri volitvah podpirati veri in domovini nasprotnih oseb v Oplotnici. Mi prizadetim svetujemo, naj se oglašijo pri c. kr. okrajnem glavarstvu. Ono bode že v Oplotnico naznanilo, da se v tamošnji občini nahajata tudi po toči poškodovani okolici Brezje in Slavkova.

Volitev v okrajni zastop slovenjgraški. Dne 14. avg. 1905 predpoldne ob 10. uri vršila se bo volitev članov v okrajni zastop slovenjgraški iz skupine veleposestva. Dne 21. avg. 1905 vrši se pa volitev iz skupine kmečkih občin. Ker je izid volitve v prvi skupini za nas velike važnosti, polagamo na srce še enkrat vsakemu veleposestniku, da stori svojo narodno dolžnost. Volilci se bodo zbrali ob 9. uri dopol. v prostorih Narodnega doma.

Gonja proti okrajnemu glavarju Čapeku v Slovenjgradu se vedno ni potihnila po nemških listih. Iz vsega pisarjenja, v katerem se nagromadi vedno več in več laži in natoleevanja, je razvidno, da hoče ta peščica Nemcev in nemčurjev spraviti gospoda okrajnega glavarja iz Slovenjgradca. Strašno se jim je zameril, ker noče tako plesati, kakor oni žvižgajo. Mi v imenu vsega slovenskega prebivalstva okrajnega glavarstva slovenjgraškega, ki tvori veliko večino, odločno ugovarjamo proti taki grdi in obsojevanja vredni gonji. Slovensko ljudstvo pa zopet v tem slučaju vidi, kako grdo postopajo ti naši nemčurji proti takim uradnikom, ki niso krivični Slovincem.

Slovenjgradec. V sredo, dne 2. t. m. zvečer je okoli polu 10. ure zvečer naenkrat prestrašil žar ognja speče prebivalstvo našega mesta. Gorela je hiša in gospodarsko poslopje posestnika Franca Repnik, p. d. Grešovnik.

G. župnik čadramski je obljubil dne 6. t. m. onemu 4000 K, kateri spriča, da je on le en vinar odkupila orglarske brnje od koga prejel, kakor so to pri občinskih volitvah posebno povdarjali oba Jonke, st. in ml., oba Kosa, Anton Obrul, Mat. Makovšek, Jožef Hmetec in drugi naprednjaki. Toda dozdej še ni nobeden prišel po ta denar, kar jasno kaže, da to ni resnica in da so se vsi, ki so temu verovali, vsedli na limanice. Glasov je bilo v tretjem razredu 95 slovenskih in 115 nemških, v drugem razredu 26 slovenskih in 24 nemških.

Sv. Jurij v Slov. gor. Pri nas bo v soboto, dne 12. avgusta velik semenj.

Sv. Jurij ob Ščavnici. Kak se naši Štajercijanci vejo lepo pozdravljati! Čujte: „habe di ere“ rečejo, pa „srečno“, „kompliment“. — Prment negda, ali ni to nobl! Pa pravijo bračkoveci, da so Slovenci! Norci pač!

Novi narodna zmaga! Štajerčevci spet poraženi pri volitvah za galuško občino. Narodnjaki zmagali v 2. in 3. razredu. Slava zavednim volilem!

Iz Selišč pri Sv. Juriju ob Ščavnici. Trgovca Lasbaherja je strašno vjelo, ker smo ga nedavno poštrigli zaradi njegovih „Štajercev“. Rekel je: „Da bi le povsod tak red bil, kakor je pri meni!“ Lasbaher, o redu v vašem hramu ne bomo govorili. Morda bi vam bilo neljubo!

Ponikva. Velik požar, ki je zahteval tudi človeško žrtev, smo imeli v noči dne 3. avg. v Čerzovici. Posestniku Hericu so zgorela štiri poslopja. Ogenj se je tako hitro razširil, da se ni moglo nič rešiti. Pri tem je zgorel blapec, ki je spal na senu. Tudi posestnik, ki je reševal živino, je precej ranjen in opečen. Zadel ga je padajoči tram. Gospodarjeve otroke, ki so spali v kolarnici, je komaj rešil neki osemletni deček. Zgorelo je

razun pridelkov vse pohišstvo, 16 svinj in nekaj glav goveje živine. Kako je ogenj nastal, se še sedaj ne ve.

Ptujske novice. Dne 30. junija je umrla gospa Ivana Tavniček v 69. letu. — Ptujčani tarnajo v Marburgerci, da je v mestu pomanjkanje vode, posebno v Gosposki ulici. Ali ne pomislijo tega, da mestni svet nima časa misliti na zidanje kakšnega studenca, ampak da ima bolj višeno nalogo, reševati nemško posest na Spodnjem Štajerskem. Ni torej čuda, če pozabi na vsakdanje stvari. — „Štajerc“ išče urednika. V dotičnem razpisu pišejo, da mora biti dober časnikar. Drevenšek gotovo ni dober časnikar, sicer bi ne iskali drugega. Škoda, da je Muršič v luknji, ta bi bil kakor ustvarjen za „Štajerca“. Včasih bi še kakšno pesmico zložil, da bi ne bil „Štajerc“ tako suhoparen. Sedanje njegovo psovanje še kakšnega šnopsarja razgreje, da udari po mizi in reče: „Pr moj duš, tako je!“ Tudi kak duševni revček se še pri branju tega lista neumno zareži, pošeu in pameten človek pa ga le s studom vzame v roke. — Novo pijonirsko vojašnico bo blagoslovil vlč. g. prošt Flek dne 18. t. m.

Celjske novice. Pod železniškim predorom je povozil dne 31. julija neki blapec 92 letnega berača Martina Pavale iz St. Jurija ob juž. žel. Berač je v bolnici umrl. — Celjski mestni svet je prepovedal kolesarjem in automobilistom vožnjo po cesti, ki pelje skozi mestni vrt.

Nemški izgredi v Celju. Vsled hujskajočega pisarenja celjske „vahtarce“ so napadle v ponedeljek, dne 7. t. m. zvečer pijane tolpe nemških fakinov „Narodni dom“ in „Zvezno tiskarno“. Na obeh poslopih so napravili veliko škodo in pobili mnogo šip, ker so metali v poslopja kamenje, ki je bilo večje od otroške glave. Policija tega ni preprečila, čeravno bi bila to lahko storila in je to tudi njena dolžnost. Ali so res celjski Slovenci predani na milost in nemilost te nemške fakinaže. Slovenci so se pritožili na ministrstvo. Po mestu se baje govori, da so bili ti izgredi samo začetek vseh napadov, koje imajo Nemci proti Slovincem na vzporedu.

Iz celjske okolice. Celjskim nemčurjem se cedijo sline po okoliški občini. Njihove mestne blagajne so prazne, zato želijo k mestu priklopiti Gaberje in Spodnje Hudinje. Te občine bi naj jim potem pomagale plačevati nemška podjetja in nemške veselice, ki so jim najbolj izpraznile blagajno. Sedaj delajo na vse kriplje, prilizujejo se okoličanom, dajejo posojila, kjer je varno ali ne itd. Slovenci, pozor! Nikar ne hodite tem ljudem na limanice, da ne boste pozneje bridko obžalovali to svojo zmoto.

Prav se jim godi! Nemški listi priobčujejo nek dopis iz Spodnjega Štajerskega, kjer se posmehujejo in grdo blatijo neki okrajni šolski svet, ki je pisal na neki urad nemški dopis, v katerem kar mrgoli napak. Kolikokrat smo že mi pisali proti nemškemu uradovanju in da se dotični ljudje smešijo pred celim svetom s svojo spakodrano nemščino! Sedaj pa so začeli Nemci sami zasmehovati tiste neumneže, ki se silijo z nemščino. Prav se jim godi, zakaj pa ne uradujejo slovenski! Škoda, da nemški listi ne povedo, kateri okrajni šolski svet tako nemškutari in se smeši pred celim svetom.

Velenje. Dne 1. t. m. je umrla v Polju pri Sv. Miklavžu blaga, krščanska žena Apolonija Hostnik, stara še le 47 let. Bila je v resnici pravi vzor pridne, pobožne in blage matere in gospodinje. Kako priljubljena je bila, kazal je njen pogreb, katerega se je udeležilo obilno ljudstvo s tremi duhovniki. Zelo pogrešali jo bodo ubožčki, kajti nobeden ni šel neobdarovan od njenega praga. N. v. m. p.!

Na Ljubnem pri Celju bo g. Fran Goričan, potovalni učitelj, dne 13. avgusta v šoli govoril o umnem gospodarstvu. Kmetje, udeležite se v obilnem številu tega predavanja!

Hmeljarsko društvo v Žalcu naznani, da se bo letos obiranje hmelja v Savinski

dolini povsod pričelo v sredo, dne 16. avgusta t. l. Ker bo letos zopet obilo hmelja, naj pride tudi obilo obiralcev. Najbolje bi bilo, ako se isti zglasijo vže na Veliko Gospojnico, dne 15. t. m.

Dobrnskemu nemškonacionalnemu (?) pismošči Mastnaku ni po volji, da pride na Dobro toliko slovenskih časopisov. Ker še do sedaj ni znano, da bi pismošča Mastnak plačeval naročnino za naše časnike, bi ga prijazno opomnili, naj pusti nas naročnike in naše časnike lepo v miru. Vemo, da bi mu bilo še manj po volji, če bi bili primorani govoriti „kje kedaj“ o njegovi osebi.

Brežiške novice. V Savi je utonil dne 3. t. m. orožniški postajevodja Čuček. Šel se je s tremi svojimi tovariši kopat. Med tem ko sta šla njegova tovariša iskat ugodnejšega mesta za plavat, sedel je Čuček v plitvi vodi, ker ni znal plavati. Ko prideta nazaj, ga ne najdeta nikjer. Sodi se, da ga je zadela kap. — Utonil je otrok posestnice Antonije Rošer, ko je bila v gozdu. Otroci so se šli skrivati, pri čemer je zagazil najmlajši Jožef v potok in tam utonil.

O sprejemu gojenk v gospodinjsko šolo c. kr. kmetijske družbe kranjske v Ljubljani. Meseca oktobra se otvori osmi tečaj gospodinjske šole, ki bo trajal dvanajst mesecev. Gojenke morajo stanovati v zavodu, ki je pod vodstvom č. gg. sester iz reda sv. Frančiška. Zavod je v posebnem poslopju poleg Marijanišča na Spodnjih Poljanah v Ljubljani. Pouk, ki je slovenski in brezplačen, zavzema poleg verouka, vzgojeslovja, zdravoslovja, ravnanja z bolniki, spisja in računstva vse one predmete, ki jih mora umeti vsaka dobra gospodinja, zlasti se pa poučuje teoretično in praktično o kuhanju, šivanju (ročnem in strojnem), pranju, likanju, živinoreji, mlekarstvu, vrtnarstvu itd. Gojenke se istotako vežbajo o gospodinjskem knjigovodstvu ter v ravnanju z bolniki in bolno živino. Gojenke, ki se žele učiti nemškega jezika, dobe v tem predmetu brezplačen pouk in priliko, da se v enem letu zadosti privadijo nemškemu jeziku. Gojenka, ki bo sprejeta v zavod, plača na mesec za hrano, stanovanje, kurjavo, razsvetljavo, perilo, t. j. sploh za vse 30 K, ali za ves tečaj 360 K. — Vsaka gojenka mora prinesiti po možnosti naslednjo obleko s seboj: Dve nedeljski obleki, tri obleke za delo, dva para čevljev, nekaj belih in barvanih jopic za ponoči, štiri barvana spodnja krila, dve beli spodnji krili, šest srajc, šest parov nogavic, 10 do 12 žepnih robcev, šest kuhinjskih predpasnikov in tri navadne predpasnike. (Predpasniki za delo se tudi preskrbe v zavodu proti plačilu.) Če ima katera več obleke, jo sme prinesiti s seboj. Deklice, ki hočejo vstopiti v gospodinjsko šolo, morajo: 1. dovršiti že 16. leto; 2. le izjemoma, v posebnega ozira vrednih slučajih se sme dovoliti sprejem mlajših učenk; 3. znati čitati, pisati in računati; 4. predložiti zdravniško spričevalo, da so zdrave; 5. predložiti obvezno pismo starišev ali varuha, da plačajo vse stroške; 6. zavezati se, da bodo natančno in vestno izrševale vsa dela, ki se jim nalože, ter da se bodo strogo ravnale po hišnem redu. Prošnje za sprejem, ki jim je priložiti šolsko in zdravniško spričevalo ter obvezno pismo starišev, oziroma varuha, naj se pošljejo do 15. septembra t. l. glavnemu odboru c. kr. kmetijske družbe kranjske v Ljubljani. V prvi vrsti se sprejemajo v gospodinjsko šolo deklice, ki imajo domovinsko pravico na Kranjskem; če bo pa v šoli prostora, se bodo sprejemale tudi prošilke iz drugih dežel. — Glavni odbor c. kr. kmetijske družbe kranjske. V Ljubljani, dne 15. julija 1905.

Cerkvene stvari.

Pri Sv. Trojici v Slovenskih goricah bo v nedeljo, dne 20. avgusta mladeniški Marijin shod, ki ga prirede mladeniške Marijine družbe od Sv. Trojice, Sv. Benedikta, Sv. Antona v Slov. goricah skupno. Dohod v procesijah ob 10. predp.,

pridiga in slovesna sv. maša s skupnim sv. obhajilom mladencev. Potem pri Mulečevi kapeli Marijina slavnost s petjem, deklamacijami in govori mladencev. Ob 3. popoldne večernice in pridiga, na to odhod v procesijah. Vabljeni so mladenci Mar. družb tudi od drugod.

Pri Sv. Treh Kraljih v Slovenskih goricah prirede v nedeljo, dne 27. avgusta dekliške Marijine družbe benediška, trojiška in antonjevska skupaj svoj dekliški Marijin shod s istim vzporedom in po istem redu v cerkvi in zunaj cerkve. Z veseljem se bodo vsprejele dekliške Marijine družbe tudi od drugod.

Cezanjevc pri Ljutomeru. V nedeljo, dne 6. avg. se je tukaj vršila redka slavnost, da, pri nas gotovo prva te vrste. Cerkev sv. Roka in Boštjana se je prenovila in okinčala, da je vsprejela svojega jubilanta g. dr. Fr. Feuš, profesorja bogoslovja v Mariboru, ki je obhajal ta dan tridesetletnico svojega mašništva in petindvajsetletnico promocije doktorjem bogoslovja. Cerkev je ukusno poslikal slikar Janko Horvat in prenovil tri altarje. Občudujemo zdaj umetne altarne slike sv. Roka in Boštjana, žalostne Matere božje in sv. Antona Puščavnika, ki so bile že tako zaprašene, da so vzbujale le malo pobožnega zaupanja. V prezbitariju je tlak nov in znižan, tako da verniki iz ladje prav lahko vidijo na veliki altar, kar prej pri službi božji ni bilo mogoče. Stroške za prenovljenje je večinoma pokril g. dr. Feuš, ki je že dolga leta velik dobrotnik te cerkve. Zato mu je tudi slavnostni govornik vlč. g. M. Jurkovič izrekel zahvalo. V rojstni hiši se je ponovila vesela primicija, pri kateri smo videli deset duhovnikov, vse sorodnike g. jubilanta in cezanjevske občane. Zajedno sta tudi brat in sestra g. doktorja obhajala tridesetletnico zakonskega življenja. Bog daj vsem trem doživeti vsaj še eno tridesetletnico!

Izpit v šoli organistov v Celju. Udeležilo se je skušnje vseh osem tretjeletnikov, vsi so jo prestali z dobrim, nekateri s prav dobrim uspehom. Radi odhoda učitelja, g. dr. Jož. Somreka, se je moral izpit iz liturgike vršiti že 27. junija. Iz ostalih predmetov pa se je skušnja začela s tiho sv. mašo ob 7. uri dne 17. julija. Izpraševalo se je iz vseh predmetov; iz latinščine in tajništva (učitelj g. dr. Vlad. Pegan). Gojenci so dobro odgovarjali tudi na težja vprašanja. Zaslužni vodja šole, g. Karol Bervar, jih je izpraševal iz glasbene zgodovine, posebno se je oziralo na reformatorja papeža Gregorija Velikega. Potem so gojenci prednašali koral iz Haberlove izdaje in iz Wagnerjevega „Kyriale“. Zatem so bili izprašani iz občne glasbene teorije, tudi o kontrapunktu. Na podlagi neke krajevne slike jih je g. učitelj Kranjc praktično skušal iz nemškega in slovenskega jezika. Na orgljah so pokazali gojenci svojo spretnost kot organisti, med njimi so se odlikovali Zorinc, Zagažen in Šilih. Igrali so tudi na klavirju, nekateri prav dobro, pod vodstvom g. Koruna, vodje narodne godbe v Celju. Gojenci so se pokazali kot dirigenti v pesmih „Tu es Petrus“ in nekaterih narodnih iz Mohorjeve pesmarice. Skušnja je sploh dobro, pri nekaterih prav dobro izpadla. Zato so bili od mil. g. opata in kn. šk. komisarja Fr. Ogradi pohvaljeni. Gospod opat jih je vzpodbujal k delu in marljivosti, k pokorščini do svojih predstojnikov in k pobožnosti. Slednjič se je izrekla prav iskrena zahvala g. vodji glasbene šole in vsem drugim požrtvovalnim gg. učiteljem. — A. P. P.

Društvena poročila.

Izlet v Hoče bralnega in pevskega društva „Maribor“ je moral minolo nedeljo vsled dežja izostati. Zato se je preložil ta izlet na prihodnjo nedeljo to je dne 13. t. mes. Ne le med mariborskimi Slovenci vlada veliko zanimanje za ta izlet, marveč vsa hočka vas in nje okolica se veseli tega dne, da se v veselje slovenski družbi porazveseli, zapoje in čuje milo slovensko pesem. Bralno društvo „Maribor“ vabl. zato tem potom še enkrat uljudno

vse zavedne narodnjake posebno iz Maribora, da se udeležijo tega izleta v velikem številu, da s tem pokažemo, da nismo še pozabili narodnih Hočanov in hkrati tudi da se s tem nekoliko poravnava škoda, katero je moral vsled neugodnega vremena zadnje nedelje trpeti naš narodni gostilničar g. Gaelman v Hočah. Torej: Slovenci, v nedeljo v Hoče!

Iz Lembaha. Lembaško bralno društvo priredi 15. avgusta t. l. veliko vrtno veselico pri g. Podbrozniku v Lembahu. Vzpored je tako mnogobrojen, da pričakujemo obilen obisk. Predstavljal se bodeta igri „Kmet Herod“ in „Ne vdajmo se“. Domače ljudstvo ima zelo rado gledališke predstave, zato računamo od te strani tudi na mnogobrojen obisk. Obljubili so nam slavnostni pevci iz Ruš, da hočejo sodelovati pri naši veselici, a tudi upamo, da „Pevsko in bralno društvo „Maribor“ ne bo izostalo. Kdor hoče pa kak spomin nesti domov, pa mora poskusiti srečo pri srečolovu, kateri bode imel preobilno dobitkov. Našej poskočnej mladini pa tudi še zaupamo, da se bode lahko vrtila v višjih sferah po taktu imenitno ubrane godbe. Kdor je za tak šport, naj le pride k nam pogledat. Narodna kavarna bo prodajala črni strup, žeteli je, da si ga vsak kupi kot protištup zoper alkohol, katerega ima naš Pekorčan prav mnogo v sebi. Vstopnina znaša 40 v., domačini so prosti. Posebna vabila se ne bodo razpošiljala, opozarja pa se na lepake. — Slišali smo, da so si mariborski veljaki in narodnjaki stavili program, bodriti, navduševati in podpirati narodno gibanje v okolici. Torej lepa je prilika, da se dejansko ta ideja uresniči! Žeteli je, da slovenski Maribor z obilno udeležbo imponira našemu ljudstvu in v tem podira mnenje, da je vsak meščan Nemec in nemščina k zveličanju potrebna. Žrtev za narodno stvar ne bo težka, kajti prijetno je sedeti na senčenozelelem vrtu pri čaši rujnega vinca v krogu vselega občinstva. Zato pa na veselo svidenje 15. t. m. — Odbor.

V Slovensko Bistrico dne 27. avgusta! Kakor smo že svoječasno na tem mestu naznanili, pripravljala „Čitalnica“ v Slovenski Bistrici za dne 27. t. m. veliko ljudsko veselico, koje čisti donesek je namenjen družbi sv. Cirila in Metoda. Slavnost se bode vršila v vseh prostorih „Narodnega doma“ ob sodelovanju slavne vojaške godbe 16. pešpolka iz Zagreba. Nastopila bodo razna pevska društva in s posebnim veseljem povdarjamo, da je tudi slovenjebistriško pevsko društvo, o katerem že več let nič slišati ni bilo, spet stopilo na površje. Predstavljala se bode tudi gledališka igra. Natančen vzpored veselice se naznani v kratkem s posebnimi vabili. Pripravljalni veselični odbor dela pridno, tako, da je upati, da bode slavnost uspela kar najbolje. Vsa zunanja društva se uljudno vabijo, da se udeležijo slavnosti v kar najobilnejšem številu in čim prej naznanijo svojo udeležbo odboru „Čitalnice“ v Slovenski Bistrici.

Sv. Andraž v Slovenskih goricah. Veselica našega bralnega društva dne 30. julija se je v vsakem oziru dobro obnesla. Vse pavske točke so vspele povoljno, a tudi naši diletantje so storili svojo dolžnost; vesela dvojezanka „Katera bo?“ igrala se je gladko in zabavno. Prijetna dolžnost nas veže, da se tem potom javno zahvalimo vsem cenjenim gostom, ki so nas v toli obilnem številu počastili s svojo udeležbo, iz Ptnja, od Sv. Vida, Bolfanka, Antona, Urbana, Ljovrenca, Trojice, Benedikta in Lenarta. Posebno smo si v čast šteli videti v naši sredi zopet dalekočisanega g. svetnika in g. župnika od Sv. Bolfanka, kakor tudi drugo imenitno gospodo. Dal Bog, da bi besede, ki so se govorile, privedle še mnogo mladencev in deklet med ude bralnega društva, čegar knjižnica vam nudi toliko lepega berila v pouk in za kratek čas. Poslušajte se le čim prej teh duševnih zakladov, ki leže zakopani v dobrih knjigah — raje danes kot jutri; vsakdo bo imel za samo 1 K od tega neprecenljivo korist!

Gospodarske stvari.

Polletni tečaj nemških kmetijskih zadružnih šol. Nemški gospodarski zadružni list piše: V septembru in oktobru 1904 se je ustanovil v Darmstadtu na Nemškem od državne zveze nemških gospodarskih zadrug pettedenski poučni tečaj za zvezine in zadružne uradnike. Tečaj je bil tako dobro obiskan, zanimanje za istega in pridnost udeležencev tako velika, vrhu tega je bil tudi pouk in vzpodbujenost tako mnogostranska, da se je zveza odločila razširiti pouk o svojem zadružništvu. V sled tega bo priredila vsestranski poučni tečaj o kmetijskem zadružništvu v imenovanem mestu od 15. oktobra 1905 do 31. marca 1906. Namen tega tečaja bo, podati proslcem za uradniška mesta pri zadrugah po dovršeni praktični učni dobi priložnost, se temeljito izobraziti v zahtevanih zadružničnih znanostih. V ta tečaj se pridejo tisti, ki želijo postati zvezni revizorji, trgovski in delnični uradniki pri osrednjih zvezah ali večjih zadrugah, vodje zvez ali pa zadružni potovalni učitelji. Deloma se tukaj gre za mlade ljudi, ki so naredili svoja učna leta pri zvezah, osrednjih zadrugah ali pa večjih zadrugah in ki se hočejo v tem tečaju temeljito teoretično izobraziti; deloma so pa tudi proslci, ki želijo stopiti iz trgovskega oziroma kmetijskega stanu k zadružništvu kot uradniki. Ravno za slednje je potrebno, da se prej teoretično poučijo o velikanskem in težavnem polju zadružništva, kar jim je tudi v veliko korist. Razven zadružništvo zadevajajočih predmetov se še tudi uče nje dotikajoči se predmeti, davčni in zavarovalni predpisi, železnične in poštne zadeve, kmetijstvo itd., tako da nudi obisk tečaja marsikaj koristnega in zanimivega.

Orehovo drevje ima največjo vrednost! — Med tem ko se je v času par desetletij zvišala cena vsakej stvari, posebej še lesu, povzdignila se je posebno še lesu orehovemu. Za tem hodijo trgovci in obetajo včasih lepe svote. Bog zna, kam li gre to blago; nekteri pravijo za „kopita“ k vojaškim puškam, drugi vse kaj drugega. Sploh bi bilo treba biti našim kmetom previdnim, da ga preveč po ceni ne oddajo, ker takšnega lesa — kakor kaže — bode čedalje bolj primanjkovalo. Treba bi bilo obenem skrbeti za dober naraščaj. Oreh raste že v mladosti precej naglo, potem še v dobrih letinah nekaj obrodi in ko doseže starost, ako ni pokvarjen ali pirav, ima svojo lepo vrednost. Tu se ne ceni enako drugemu lesu, ampak skoraj trikrat ali še večkrat višje! — To ceno znajo že naši mizarji, v trgovini na ptuje se bode — ako bode še kaj blaga — morda še drugače govorilo.

Listnica uredništva. Cenjenim dopisnikom: Nekateri dopise smo morali znatno krajšati, drugih še topot nismo mogli sprejeti, ker nam je zadnje dni že manjkalo prostora. Ne zamerite! Kar bo še rabno, pride prihodnjič! Pozdrave!

Društvena naznanila.

Veteranci iz Ruš in okolice naznanjajo, da se bo dne 20. t. m. vršila slovesna ustanovitve „Veteranskega društva“. Ob 8. uri zjutraj naj se snidejo vsi veterani pri načelniku Franc Toplaku. Od tod idemo skupno k slovesni sv. maši, katera se bo služila v ta namen ob pol 10. uri. Po sv. maši pa odkorakamo h gospodu Novaku, kjer se bo vršila veselica in kjer bo tudi skupni obed. Odbor ruških veterancev uljudno vabi vse brate veterane iz drugih krajev, da bi nas v prav obilnem številu obiskali. Ob enem se pa tudi prosi, da bi vsi uro prihoda načelniku pravočasno naznanili. Za dobro postrežbo je preskrbljeno. Vstopnina za neude 40 v, za moža in ženo 60 v. — Odbor ruških veterancev.

Ljutomerska podružnica sv. Cirila in Metoda se skrbno pripravlja, da v kratkem priredi s pomočjo drugih narodnih društev veliko narodno veselico v prid družbe. Natančnejši program objavimo pravočasno.

Pri Sv. Janžu na Dravskem polju priredi dijaštvo dne 20. avgusta na senčnatem vrtu g. Sela ljudsko veselico. Vprizorila se bo veseliga „Zmešnjava nad zmešnjavo“, igral bo domači tamburaški zbor in še marsikatera druga zabava se bo nudila dobrodošlim gostom. Pridite v mnogobrojnem številu od blizu in daleč ter pokazite, da še dolgo ni zamrl narodni čut ob pritisku „Štajerca“, ki ima žalibog baš tukaj precejšnje število pristašev-zasleplencev.

Bralno društvo v Zavrču priredi dne 15. avgusta na vrtu g. Vesonika igrokaz „Eno uro doktor“, tombolo za nabavo časnikov in poučnih knjig, potem petje in prosta zabava. Pri veselici igra domača društvena godba. Začetek ob 8. uri popol. Posebna povabila se ne bodo razpošiljala. Rodoljubi, udeležite se te zanimive veselice v prav obilnem številu. Vabi vas uljudno odbor.

Moškajnci pri Ptuj. Nameravani dijaški koncert v gostilni Sok se vrši v nedeljo, dne 13. t. mes. ob 4. uri popol. Prireditel je namenjena v prid družbi sv. Cirila in Metoda.

Sv. Jurij ob Ščavnici. „Mladenška zveza“ zboruje v nedeljo, dne 13. t. m. po večernicah v šoli. Na vzporedju je nadaljevalni govor o avstrijski ustavi ter raznoterosti. K obilni udeležbi vabi vodstvo.

Bralno društvo v Pišecah vprizori v nedeljo, dne 27. avgusta narodno igro „Deseti brat“. V slučaju zelo neugodnega vremena se vprizori ista v nedeljo, dne 3. septem.

Bralno društvo v Podvincih pri Ptuj priredi v nedeljo, dne 13. avg. veselico v gostilni gosp. Petra Kureš popoldan ob 3. uri s poučnim gospodarskim govorom, tamburanjem in prosto zabavo. K obilni udeležbi vabi uljudno odbor.

Št. Jurij ob juž. žel. Tukajšnja moška podružnica družbe sv. Cirila in Metoda namerava prirediti ob priliki svojega letnega zborovanja in slavljenja 20 letnice glavne družbe dne 20. avg. lično vrtno veselico pri „Cestnem Jožeku“ v Vrhnem. Po zborovanju bo koncert in druga mnogovrstna zabava. Pri ti priliki bo privkrat nastopil na novo sestavljen krepak mešan zbor, a kojim se bosta menjavala dva izvežbana tamburaška zbora. Med posameznimi točkami bo posebni odsek nudil občinstvu veliko zabave z razdeljevanjem mnogovrstnih šaljivih in lepih dobikov. Toliko izdamo za sedaj. Natančnejši vzpored se naznani pravočasno. Bližnja društva pa uljudno prosimo, da se ozirajo na to prireditel, posebno radi dobrega narodnega namena, da ne bo nepotrebne uničujoče konkurence, ampak da se pridružijo nam v najboljšeštem številu, podpiraje se medsebojno — pri skupnem narodnem delu pod geslom: „Mal položaj dar — domu na oltar!“ — Odbor.

Društvo „Gospodar“ v Petrovčah priredi koncertno veselico o priliki javnega nastopa preosnovanega in pomnoženega društvenega tamburaškega zbora dne 18. avg. 1905, v prostorih gostilne Fr. Jezovnik v Petrovčah. Začetek ob 4. uri popol. Na veselo svidenje

ob zvonku tamburice vabi odbor. Vzpored: 1. M. pl. Farkaš „Mladi vojaki“, udarjajo tamburaši. 2. M. pl. Farkaš „Za jedan časak“, udarjajo tamburaši. 3. A. Medved „Naša zvezda“, poje mešan zbor. 4. M. pl. Farkaš „Uspomeni iz Beča“, udarjajo tamburaši. 5. A. Jirka „Ljubav vatrogasca“, udarjajo tamburaši. 7. A. Foerster „Naše gore“, poje mešan zbor. 8. M. pl. Farkaš „Košnica“, udarjajo tamburaši. 9. M. pl. Farkaš „Krasotica“, udarjajo tamburaši. 10. „Pozdrav“, poje mešan zbor. 11. Jirka „Opet u domovino“, udarjajo tamburaši. 12. M. pl. Farkaš „Brzopolka“, udarjajo tamburaši. Med posameznimi točkami deklamacije in šaljivi brzojav. Vstopnina 60 v za osebo.

Podružnica sv. Cirila in Metoda za Kozje in kozjanski okraj priredi v torek, dne 15. t. m. veselico z igro in petjem, srečolovom, šaljivo pošto itd. na vrtu g. Kranerja v Št. Petru pod Sv. gorami. Začetek ob 3. uri popol. Dobiček je namenjen za družbo sv. Cirila in Metoda. — Odbor.

Zahvala. Visokočastiti gosp. Franc Stuhec, kaplan pri Sv. Juriju ob Ščavnici je kot katehet duhovski šoli zopet podaril 26 lepih knjig za šolsko knjižnico, med otroke pa porazdelil nad 150 knjižic: „Prijatelj otroški“. Razven tega je blagi gosp. kupil in šoli podaril celo sveto pismo v podobah, nad 41 kron vrednosti, ter za šolo naročil in daroval dva krasna šolska pečatnika, enega krajnemu šol. svetu, drugega pa šolskemu vodstvu, in vse to je žrtvoval iz svojega žepa. Za ta blagodušni dar se gospodu dobrotniku izreče najprizvornejša iskrena zahvala s tem pristavkom, da Vsemogočni blagemu gosp. šolskemu dobrotniku ta dar stotokrat povrne ter nam ga še mnoga mnoga leta ohrani zdravega in krepkega. — Šola Sv. Duh na Starijori, dne 3. julija 1905. — Janez Vuk, načelnik, Josip Sterniša, nadučitelj.

Loterijske številke.

Line 5. avgusta: 4, 76, 32, 82, 11.

Trst 5. avgusta: 44, 11, 41, 64, 9.

Tržne cene

v Mariboru od 30. julija do 5. avgusta 1905.

Živila	100 kg	od		do	
		K	h	K	h
Pšenica		16	10	16	90
rž		13	60	14	40
ječmen		14	—	14	80
oves		14	60	15	40
koruza		18	—	19	—
proso		18	—	18	80
ajda		21	—	22	—
seno		3	70	4	10
slama		3	20	3	60
1 kg					
fižola		—	22	—	28
grah		—	40	—	48
leča		—	36	—	64
krompir		—	7	—	8
sir		—	34	—	36
surovo maslo		1	58	1	60
maslo		2	20	2	40
špeh		1	54	1	60
zelje, kislo		—	—	—	—
repa, kisla		—	—	—	—
1 lit.					
mleko		—	20	—	22
ametana, sladka		—	40	—	56
„ „ „ kisl		—	60	—	68
100 glav					
zelje		—	—	—	—
1 kom.					
jajce		—	—	—	7

Dražba dveh posesti.

I. Dne 11. septembra 1905, ob 9. uri dopoldne se bo vršila pri c. kr. okrajni sodnji v Pliberku na Koroškem dražba Karbun hube v Illicah (Ilmitzen) vl. št. 24 d. o Gradiše, obstoječ iz hiše in gospodarskega poslopja, hoste 21 ha, 56 a 10 m², njive 6 ha, 29 a 28 m², travniki 4 ha, 56 a, 16 m², paše 2 ha, 69 a, 79 m², ki donša skupaj 97 K 37 h. Prodalo se bo brez pritiklin. Cenjeno je na 4200 K.

Najnižja ponudba znaša 3800 K, pod to ceno se ne bo prodalo.

Kupni pogoji so na vpogled pri c. kr. okrajni sodnji v Pliberku, soba št. 2 med uradnimi urami.

1500 K lahko ostane na posestvu.

537 3—1

II. Dne 18. septembra 1905, ob 9. uri dopoldne se bo vršila pri c. kr. okrajni sodnji v Pliberku na Koroškem dražba Pudnich hube v Kogelnigu (Kogelnigberg) vl. št. 44, d. obč. Suha (Neuhaus) obstoječa iz hiše in gospodarskega poslopja, 8 ha, 30 a, 3 m² njive, 6 ha, 17 a, 11 m² travnika, 1 ha, 83 a, 61 m² paše, 19 ha, 14 a, 94 m² gozda. Prodalo se bo brez pritiklin. Cenjeno je na 8000 K.

Najnižja ponudba je 5333 K 32 v, pod to ceno se ne bo prodalo.

Kupni pogoji so na vpogled pri c. kr. okrajni sodnji v Pliberku, soba št. 2, med uradnimi urami.

4000 K lahko ostane na posestvu.

Posestvo

t. zv. Pecovo ali Lilekovo, ležeče v Podgradu št. 1, ob okrajni cesti, ki drži od Zgornje Št. Kungote čez Plač na Ernuž, tri pešure od Maribora ter 1 uro od Št. Ilja in Spielfelda, se

razprodaja

na lici mesta v Podgradu št. 1 v ponedeljek ob 9. uri dopol.

dne 14. avgusta 1905.

Posestvo obstoji iz hiš št. 1 in 2, vincerije št. 21 s blevom, gospodarskih poslopj in mlina ter iz ca. 16 oralov njiv, 8 oralov travnikov, 6 oralov vrta in travnika, 5 oralov vinogradov, 7 oralov lepega gozda, 6 oralov pašnikov in travnikov. Celo posestvo je bilo sodnijsko cenjeno 31.264 K 43 h oziroma 27.952 K 72 h, a se prodaja nizko pod to ceno, po 4—15 h za štirjaški meter, tako da dobi vsak kupec od vsake vrste (njive, travnika, gozda) poljubno kos.

Kupci morajo plačati 10% kupnine za vadij, polovico pri pogodbi in drugo polovico v enem letu. Ako pa kupi jeden kupec celo posestvo, prevzame lahko hranilnico za 13.500 K in drugi dolg za 3000 K tako da potrebuje malo denarja.

Nadaljnja pojasnila daje lastnik Jakob Kogej, c. kr. notar v Senožečah.